

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 26ΗΣ ΜΑΪΟΥ 1960

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΑΝΑΓ. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΟΥ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΓΓΕΛΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

Ὁ Πρόεδρος κ. **Παναγ. Μπρατσιώτης** ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδρίας ἀγγέλλει ἐπισήμως τὸν θάνατον τοῦ τακτικοῦ μέλους τῆς Ἀκαδημίας **Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου**, συμβάντα τῇ 13 Μαΐου ἐ.ἔ., καὶ ἐξαίρει, ὡς κατωτέρω, τὸ ἐπιστημονικόν, κοινωνικὸν καὶ ἐθνικὸν ἔργον του. Εἰς τὸ τέλος τοῦ μνημοσύνου λόγου τούτου ἐτηρήθη ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆ εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος μέλους.

★

Μετὰ βαθυτάτης λύπης ἔρχομαι νὰ ἐπιτελέσω τὸ θλιβερὸν καθήκον τῆς ἐπισημοῦ ἀναγγελίας καὶ τρίτου θανάτου, ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους, μέλους τῆς Ἀκαδημίας ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων καὶ μάλιστα ἐπιλέκτων, τοῦ ἐπιφανοῦς ἀρχαιολόγου, ἀειμνήστου **Ἀντωνίου Κεραμοπούλλου**, συμβάντος τῇ 13ῃ τρέχοντος μηνός.

Ὁ μεταστὰς γεννηθεὶς ἐν Βλάστη τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας τῷ 1870, ἐπεράτωσε τὰς γυμνασιακὰς του σπουδὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ, μεθ' ὃ ἐνεγράφη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου καὶ μετὰ τὴν λήψιν τοῦ πτυχίου αὐτῆς μετὰ τοῦ βαθμοῦ ἄριστα ὑπῆρέτησεν ἐπὶ πενταετίαν ὡς ἐκπαιδευτικὸς λειτουργὸς ἐν διαφόροις Σχολείοις τῆς Μέσης Ἐκπαιδύσεως ἡμῶν. Μετὰ ταῦτα, τυχὼν ὑποτροφίας διὰ τὴν Ἑσπερίαν, μετεξπαιδεύθη εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην ἐν τοῖς Πανεπιστημίοις τῆς Βιέννης, τοῦ Βερολίνου, τοῦ Μονάχου καὶ τῶν Παρισίων καὶ ἀκολούθως εἰσῆλθεν ἀπὸ τοῦ 1902 εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν τοῦ Κράτους ὑπηρεσίαν καὶ ὑπῆρέτησε κατ' ἀρχὰς ὡς νομισματογνώμων ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ Ἀθηνῶν καὶ ἔπειτα ὡς ἔφορος ἀρχαιοτήτων Φωκίδος, Βοιωτίας, Κυκλάδων, Δελφῶν, Διευθυντὴς τοῦ Ἐπιγραφικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ὡς καὶ ἔφορος ἀρχαιοτήτων Ἀργολίδος καὶ Ἀττικῆς. Ὡς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων Βοιωτίας διεηγήρησε πολλὰς καὶ σπουδαιότητας ἀνασκαφὰς ἐν Θήβαις, ὅπου ἀπεκάλυψε τὸ ἀνάκτορον τοῦ Κάδμου, τὰς Ἡλέκτρας πύλας καὶ τὸν

ναὸν τοῦ Ἰσμηνίου Ἀπόλλωνος, ἐπίσης δὲ ἐν Θεσπιαῖς, ὅπου ἀνεῦρε τὸ πολυάνδριον τῆς παρὰ τὸ Δῆλιον μάχης. Ὡς καταγόμενον ἐκ Θηβῶν μὲ συγκινεῖ ἰδιαίτε-
 ρως ἡ τελευταία τοῦ ἀνδρὸς ἐπιθυμία, νὰ ριφθῆ ἐπὶ τοῦ τάφου του χῶμα θηβαϊ-
 κόν, πὺ μαρτυρεῖ περὶ τοῦ βαθυτάτου ψυχικοῦ του συνδέσμου πρὸς τὴν πόλιν,
 εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ προϊστορικοῦ μεγαλείου τῆς ὁποίας τοσοῦτον συνέβαλε καὶ
 τὸ ὁποῖον ἔργον του τοσοῦτο καὶ τὸν ἐδόξασεν. Ἐπίσης διενήργησεν ἀνασκαφὰς
 καὶ ἐν Αἰγίνῃ, Παιανίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ. Διετέλεσε δὲ καὶ καθηγητὴς τῆς ἱστορίας
 τῆς τέχνης ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ τῆς τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν
 καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἐν γένει χώρων ἐν τῇ ἀπὸ 1919-21 λειτουργησάσῃ ἑλλη-
 νικῇ ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ. Τῷ 1924, ἐκλεγείσθε ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Παν-
 ἐπιστημίου Ἀθηνῶν, διωρίσθη παρ' αὐτῇ τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ δημοσίου βίου
 τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων καὶ ἐδίδαξε μέχρι τοῦ 1938, ὅτε κατελήφθη ὑπὸ τοῦ συν-
 τμηθέντος τότε ὀρίου τῆς ἡλικίας. Ἦδη, ἅμα τῇ ἰδρύσει τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν
 ἐν ἔτει 1926, διωρίσθη ἐκ τῶν πρώτων τακτικῶν μέλος αὐτῆς, κατὰ δὲ τὸ ἔτος
 1938 διετέλεσε καὶ Πρόεδρος αὐτῆς. Μετὰ τινα χρόνον διετέλεσε καὶ διευθυντὴς
 τῶν ἀρχαιοτήτων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας, τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Συμβουλίου
 τοῦ ὁποίου πολλάκις εἶχε διατελέσει καὶ μέλος. Ἐπίσης ὑπῆρξεν ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ
 καὶ τακτικὸν μέλος τοῦ τε γερμανικοῦ καὶ τοῦ αὐστριακοῦ καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ
 ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἀντεπιπέλλον μέλος τῆς Deutsche Academie καὶ τοῦ
 ἀρχαιολογικοῦ καθιδρύματος τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν καὶ τῆς Ἑταιρείας
 προαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Λονδίῳ καὶ σύμβουλος ἢ Πρόεδρος πολ-
 λῶν ἑλληνικῶν ἐπιστημονικῶν σωματείων. Πλουσιωτάτη καὶ πολὺπλευρος ὑπῆρξε
 καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ δραῖσις καὶ προαγωγὴ τοῦ ἀνδρὸς, δημοσιεύσαντος ὑπὲρ τὰς
 160 ἐργασίας ἀρχαιολογικοῦ, ἐπιγραφικοῦ, ἱστορικοῦ, ἐθνολογικοῦ καὶ φιλολογο-
 κοῦ περιεχομένου ἐν τοῖς περιοδικοῖς «Ἀθηνᾶ», «Ἀρχαιολογικὴ Ἐφημερίς» «Ἀρ-
 χαιολογικὸν Δελτίον», τῷ περιοδικῷ «Klio» τοῦ Βερολίνου, ταῖς Athenische Mit-
 teilungen, τῷ Bulletin de Correspondance Hellénique, ὡς καὶ αὐτοτελῶς. Κατὰ
 τὸ 1915 ἡ Βασιρικὴ Ἀκαδημία τοῦ Μονάχου ἐβράβευσε τὰς ἐπιγραφικὰς καὶ ἀρ-
 χαιολογικὰς ἐρεῦνας καὶ μελέτας αὐτοῦ, κατὰ δὲ τὸ 1921 ἡ Ἀκαδημία τῶν Παρι-
 σίων, ὡς καὶ ἡ Association pour l'encouragement des Études Grecques ἐβρά-
 βευσαν τὸ σπουδαιότατον τῶν ἔργων αὐτοῦ, τὰ «Θηβαϊκά», ὅπερ καταλαμβάνει
 ὀλόκληρον τὸν τρίτον τόμον τοῦ ἔτους 1917 τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου (ἐκ σελ.
 503). Ἐκ τῶν πολυπληθῶν ἄλλων ἔργων αὐτοῦ ἄξια μάλιστα μνείας εἶναι τὰ ἑξῆς :
 Αἱ Ἐπωνυμιαὶ τῶν ἀγαλμάτων καὶ ὁ Ἔφηβος τῶν Ἀντικυθήρων (1903). Ὁ ὁδη-
 γὸς τῶν Δελφῶν (ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ 1908 καὶ 1909). Τοπογραφία τῶν Δελ-
 φῶν (1912-1917). Μυκηναϊκὰ (1918). Ὁ Ἀποτυμπανισμός. Συμβολὴ ἀρχαιολο-

γική εις τὴν ἱστορίαν τοῦ ποινικοῦ δικαίου καὶ τὴν λαογραφίαν (1923). Μακεδονία καὶ Μακεδόνες (1930). Ἀνασκαφαὶ καὶ ἔρευναι ἐν τῇ ἄνω Μακεδονίᾳ (1932-1937). Ἐπίτομος ἱστορία Φιλίππου τοῦ Β΄ τῆς Μακεδονίας (1935). Τὶ εἶναι οἱ Κουτσόβλαχοι (1939) καὶ πολλὰ ἄλλα.

Πρὸς τοῖς ἄλλοις ἀνέπτυξεν ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ ἀξιοθαύμαστον ἐθνικὴν δρασίαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀφιέρωσε διαφόρους ἐπιστημονικὰς ἐργασίας καὶ ὄλον τὸ προσωπικόν του κῦρος, μάλιστα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου καὶ μετ' αὐτόν, ἀγωνισθεὶς, παρὰ τὸ βάρος τῆς ἡλικίας του, εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ὑπὲρ τῶν ἱστορικῶν δικαίων τῆς Ἑλλάδος καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς μέλος τῆς «Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ἑλληνικῶν Δικαίων», ἣτις ἀνέλαβε τὴν ἀνώνυμον δημοσίευσιν τῆς «Ἀπροκαλύπτου ἔξομολογήσεως» τοῦ (1944), καὶ ὡς Πρόεδρος τῆς «Ἐθνικῆς Ἐνώσεως τῶν Βορείων Ἑλλήνων». Ἐκ τῆς περιόδου ταύτης χρονολογοῦνται ἄλλα τε δημοσιεύματα τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἡ «Διαμαρτυρία πρὸς τοὺς μεγάλους συμμάχους μας» (1945) καὶ «Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ βόρειοι γείτονες» (1942-1945), «Ἡ σημερινὴ γερμανικὴ ἐπιστήμη περὶ τῆς φυλετικῆς καταγωγῆς τῶν ἀρχαίων Μακεδόνων» (1945), «Ἀρβανῖται καὶ Ἀλβανοὶ» (1953), «Βλάχοι» (1953) καὶ ἄλλα.

Τοιαύτη ἐν ἀδραΐς γραμμαῖς ἡ σπουδαιοτάτη ἐπιστημονικὴ καὶ ἐθνικὴ δράσις τοῦ διακεκριμένου συναδέλφου, τοῦ ὁποίου τὸν ἔστω καὶ ἐν βαθεῖ γήρατι συμβάντα θάνατον ἐθρήνησε μετὰ τῆς Ἀκαδημίας καὶ ἡ ἀρχαιολογικὴ καὶ ἱστορικὴ ἐν γένει ἐπιστήμη καὶ τὸ ἔθνος ἡμῶν.

Ἄς παραμείνῃ ἔσαεὶ ἀγήρωσ ἡ μνήμη του.

ΚΥΡΩΣΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΜΕΛΩΝ

Ὁ Πρόεδρος ἀνακοινοῖ ὅτι διὰ Βασ. Δ/τος, ἐκδοθέντος τῇ 6 Μαρτίου ἐ.ἔ. καὶ δημοσιευθέντος τῇ 28ῃ Ἀπριλίου, ἐκυρώθη ἡ ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας ἀνακηρῦξις ὡς Ἐπιτίμου μέλους τῆς Ἀκαδημίας τοῦ **Dwight Eisenhower**, προέδρου τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Δι' ἐτέρου Βασ. Δ/τος, ἐκδοθέντος τῇ 19ῃ Φεβρουαρίου ἐ.ἔ. καὶ δημοσιευθέντος τῇ 16ῃ Ἀπριλίου, ἐκυρώθη ἡ ἐκλογή τοῦ ἀντεπιστέλλοντος μέλους τῆς Ἀκαδημίας ἐν τῇ Τάξει τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν Ἰάσονος Νάσου ἢ **Nassaw**, καθηγητοῦ τῆς Ἀστρονομίας καὶ διευθυντοῦ τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Cleveland τῶν Ἡνωμ. Πολιτ. Ἀμερικῆς.

ΚΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Ἐγένοντο δεκτὰ ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας μετὰ πρότασιν τῆς Συγκλήτου τὰ ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας καταλειφθέντα κληροδοτήματα ὑπὸ τῶν ἀειμνήστων: **Κωνσταντίνου Ἀμάντου**, Ἀκαδημαϊκοῦ, καὶ **Ἰωάννας χήρας Π. Ἀριστόφρονος**,